

Només si fa olor de terra. Diverses autores.

Com s'anomena aquesta obra?

Només si fa olor de terra.

Qui són les Autores?

Són un grup d'autores.

Les autores són:

- Marta Galindo García.
- Alicia Arévalo.
- Mar Reykjavick.
- Yun Ping.
- Feña Celedon.
- Cande Lázaro.
- Anaïs Florin.
- Anna Irina Russell.
- Tau Luna Acosta.
- Marina González Guerreiro.
- helena vinent.
- Helena Laguna Bastante.
- Maria Alcaide.

Abrigos para cuerpos sin forma, 2022
Maria Alcaide

Quant temps podrem veure l'exposició?

Des del 15 de juny fins al 29 de setembre.

En quin espai de La Panera la podem veure?

A l'Espai 0.

Qui és la **comissària** de l'exposició?

La comissària és la Blanca Arias.

Comissari o comissària:
persona responsable de
l'obra, mentre està
exposada en un museu.

Des de els anys 70,
el **feminisme** busca transformar el cos en un espai d'alliberament.

El cos comença sent individual,
però arriba a tenir un significat col·lectiu,
ja que és el vehicle amb el que ens posicionem al terreny,
la societat i les polítiques que ens afecten.

Feminisme: Moviment social
que defensa la igualtat de
drets i d'oportunitats
entre els homes i les dones.

L'exposició mostra obres
des de totes les corrents del feminisme.
Amb aquestes obres es vol fer reflexionar
com un cos entra en relació amb d'altres
i com habita al món.

Obra 1: *Jardín de verano*, 2022.

Marta Galindo García.

L'obra vol posar en valor el treball feminitzat
amb tècniques utilitzades a l'entorn on es va crear l'obra.

Els collarets pintats a mà que s'exposen
pretenen que l'espectador entri a l'exposició
amb ganes de explorar el tacte mitjançant la pell.

Les tècniques utilitzades estan vinculades a la cura,
a la saviesa rural i la saviesa de les persones del passat.

Es posa en valor la confecció de cortines,
la tradició floral i les tècniques de costura

Per exemple el punt de creu o el brodat.

Obra 2: *Dafne en drag*, 2024.

Feña Celedón (Santiago de Xile, 1990).

En aquesta obra es fa la reflexió de que per entendre alguna cosa o situació cal posar-se dins de la situació.

L'autora utilitza la tasca de la recol·lecció com a fil conductor de l'obra.

La matèria orgànica i la matèria **mitològica**, es complementen una a l'altra.

El concepte **drag** apareix com una forma de recol·lecció.

Ens recorda que "no som modernes, som molt més antigues".

Mitologia: La mitologia són històries inventades. Sobretot de les èpoques antigues com a Grècia o Roma.

Drag: moviment cultural i un tipus d'art basat en vestir-se i maquillar-se de forma femenina.

Obra 3: *La risa de la barriga*, 2021.

Mar Reykjavik (Sagunt, 1995).

Aquesta obra és un joc de paraules, que sembla que no tenen connexió entre sí.

Exposen la importància de la complicitat en la comunicació.

Es pot observar com conviuen formes de comunicació més properes amb formes més normatives.

Obra 4: *Viure de la terra*, 2024.

Anaïs Florin (Cannes, 1987).

El treball de l'autora es centra en unir extrems, en unir posicions contràries.

Utilitza formes senzilles de comunicació com una pancarta.

Aquesta pancarta és una eina de **reivindicació**.

Quan acabi l'exposició

La pancarta es podrà utilitzar al carrer.

Reivindicar: Reclamar alguna cosa a la que es té dret.

Obra 5: *Soplo*, 2023.

Anna Irina Russell.

En aquesta obra l'autora entén el cos humà com una forma de interacció amb l'entorn.

La respiració i el batec són formes de comunicació del cos.

També ens fa entendre el cos com un lloc d'unió.

Obra 6: *Los cavernícolas*, 2024.

Cande Lázaro.

Aquesta obra és un curtmetratge.

L'autora entén la pregunta i la incertesa com a part de la **metodologia** feminista.

Creu en la necessitat de qüestionar els **estereotips** que existeixen de l'entorn rural.

Un estereotip és una idea o una imatge que té la societat d'alguna cosa o d'algú.

Per exemple dir que una persona de poble és inculta és un estereotip.

L'obra vol motivar-nos a obrir la ment i que ens relacionem amb tot tipus de persones.

Metodologia: són els mètodes que s'utilitzen per a arribar a una finalitat.

Obra 7: *Las tareas cumplidas*, 2024.

Marina González Guerreiro.

En aquesta obra, conviuen objectes i mobles antics amb nous.

Els objectes han sigut recollits per l'autora i per la seva família.

És una barreja entre l'artesania i la producció en sèrie, entre el que és públic i el que és privat.

També fa referència al pas del temps i com ens afecta en la relació amb l'entorn.

Obra 8: *Self-portrait at "hui jia"* exhibition at El Local, 2023.

Yun Ping.

"Hui jia" vol dir "tornar a casa".

Aquesta obra és un diari fotogràfic.

En aquesta obra s'entén el cos com un arxiu d'experiències entre fronteres **geopolítiques** i del gènere.

L'autora considera el cos com un espai d'assaig i un mapa del canvi.

Geopolítica: Estudi dels efectes de la geografia humana i la geografia física sobre la política y les relacions entre països.

Obra 9: *Itakarú*, 2024.

Luna Acosta.

L'Itakarú també es conegut com a magnetita.

La magnetita és un mineral

que s'utilitza com a amulet per les persones

i com a brúixola per les **espècies migratòries**.

Apareixen testimonis de persones **LGTBIQ+** de Colòmbia que estan vivint a Barcelona.

Espècies migratòries: Són els animals que es traslladen a diferents llocs amb els canvis d'estació.

LGTBIQ+: Conjunt de sigles que fan referència a les persones lesbianes, gays, transsexuals, bisexuals, intersexuals, queers i amb altres identitats i orientacions sexuals.

Obra 10: *Monstruos de última hora*, 2023.

Alicia Arévalo.

L'obra simula un cos desmembrat, amb fluids, pels i restes de flors.

L'autora busca representar un monstre desfet.

Ens recorda la nostra fragilitat

i ens situa en un planeta ferit.

L'obra està fet amb materials **biodegradables**.

En l'exposició les peces fan de pont entre obres i artistes.

Generen un espai sense límits i de compartir amb contraris.

Biodegradable: que es descompon amb el temps de manera natural.

Obra 11: *La pròtesis que dirigí al òrgano contra sí mismo*, 202.

helena vinent.

L'artista és una persona sorda.

Utilitza **SAACs** tecnològics com són les pròtesis auditives i els subtítols.

Els SAAC són les inicials de Sistemes Augmentatius i Alternatius de Comunicació.

Són els sistemes de comunicació que fem servir per utilitzar la comunicació augmentativa i alternativa.

Per exemple, els pictogrames o la Llengua de signes.

L'obra es centra en la construcció de la identitat d'un cos amb discapacitat.

Ens convida a provar formes de comunicació alternatives on la paraula no sigui el més important.

El cos de la persona amb discapacitat apareix com un arxiu de coneixements.

Obra 12: *Índice*, 2023.

Helena Laguna Bastante.

Amb aquesta peça l'autora ens apropa a la seva àvia i a la resta d'àvies.

De les àvies ha après que el coneixement no és memoritza, sinó que es grava al cos amb la repetició.

L'obra dona importància a tres moviments vitals, que són la cal·ligrafia, el cuinar i el cosir.

Aquestes accions mantenen a l'autora arrelada a la terra.

Obra 13: *Abrigo para cuerpos sin forma*, 2022

- *Formación de la vesícula auditiva.*
- *Tráquea, traga.*
- *Desdentá.*
- *Hay unas cuerdas vocales falsas y otras verdaderas.*

Maria Alcaide.

Es tracta d'un **manuscrit** amb desitjos generosos.

L'obra és una forma de reivindicacions col·lectives.

El treball de l'autora es basa amb el tacte.

Intenta trobar vies de resistència al treball

des de l'anàlisi del context andalús.

L'artista utilitza el flamenc com a queixa

i per practicar l'escolta dels que no solen ser escoltats.

El *quejío* i la fatiga aquí son formes d'expressió del dolor

de la resistència obrera i feminista.

Manuscrit:
que està escrit a mà.

Centre d'Art La Panera

Direcció: Christian Alonso

Coordinació d'exposicions: Antoni Jové

Centre de Documentació: Anna Roigé

Educació: Helena Ayuso

Programes públics: Roser Sanjuan

Manteniment: Carlos Mecerreyes

Horari

De dimarts a dissabte:

Matí de 10 a 14h.

Tarda de 17 a 19h.

Diumenge i Festius, d'11 a 14h.

Dilluns tancat